

Către
Curtea de Apel Bacău
Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal

Domnule Președinte,

Subsemnatul **Valerian Stan**, (...) prin prezenta chem în judecată:

1.-Serviciul Român de Informații (SRI), cu sediul în Bulevardul Libertății 14, București 030167

2.-Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (PICCJ), cu sediul în Bulevardul Libertății 12, București 050706; fax: 021/319.38.61; e-mail: sesizare@mpublic.ro,

pentru ca prin hotărârea pe care o veți pronunța să dispuneți:

a)-obligarea pârâtului SRI să soluționeze petiția subsemnatului din data de 07.07.2018

b)-obligarea pârâtului PICCJ să soluționeze petiția subsemnatului din data de 07.07.2018, completată în aceeași zi

În fapt:

În perioada ulterioară anului 1989, subsemnatul am activat în cadrul unor organizații de atitudine civică și politică – Alianța Civică (AC) și Convenția Democratică din România (CDR).

În această calitate, cu privire la persoana și activitatea mea au fost exprimate și manifestate mai multe suspiciuni în sensul în care serviciile secrete ar deține informații și documente care s-ar constitui în „*impedimente*” ca eu să ocup poziția de membru al Guvernului. Astfel, de exemplu, „*un reprezentant al Partidului Democrat*” (partid partener al CDR după ce aceasta din urmă a câștigat alegerile legislative din 1996) a determinat să se revină asupra propunerii ce-mi fusese făcută de către lideri ai CDR, și anunțată inclusiv prin presă, în vara anului 1996, de a fi numit ministru al Apărării Naționale (România liberă, 11 iulie 1996). „*Reprezentantul Partidului Democrat*”, în luna decembrie 1996, a motivat președintelui CDR de la acea dată, Ion Diaconescu, că la nivelul serviciilor de informații ar exista „*un dosar care ridică impedimente ca Valerian*

Stan să ocupe această poziție". Un alt exemplu a fost faptul că, cu aceeași motivare, în perioada decembrie 1996-iulie 1997, în care am avut calitatea de șef al Departamentului de control al Guvernului, Secretariatul general al Guvernului mi-a refuzat accesul la documentele clasificate relevante pentru activitatea mea de la Guvern.

De asemenea, în două volume publicate în anul 2002, respectiv în 2003, la adresa mea au fost exprimate suspiciuni grave în sensul că aș fi avut „*misiunea să distrug din interior Alianța Civică*”, respectiv că, în calitate de „*agent acoperit*”, în perioada în care am ocupat poziția de șef al Departamentului de control al Guvernului, aș fi avut misiunea de „*a provoca fracturi în interiorul coaliției*” de guvernare. Acuzațiile și suspiciunile cu care am fost vizat – în fapt niște calomnii fără absolut niciun suport în realitate – au fost și vor rămâne cu atât mai grave cu cât autorii celor două volume sunt un fost președinte al României¹, respectiv un cunoscut politolog și profesor universitar².

În scopul clarificării documentate a acestor acuzații și suspiciuni, care mi-au afectat și continuă să-mi afecteze grav drepturi și interese legitime, am întreprins următoarele demersuri către serviciile de informații și către PICCJ:

1.-la 07.07.2018, m-am adresat directorilor Serviciului Român de Informații (SRI), Serviciului de Informații Externe (SIE) și Direcției Generale de Informații a Apărării (DGIA) cu solicitarea, identică, de a-mi comunica „*dacă în perioada 22.12.1989-07.07.2018 numele subsemnatului s-a regăsit în evidențele Serviciului dvs, iar în ipoteza răspunsului pozitiv, între ce perioade și în ce scop*” (ca Anexa 1 depun petiția către directorul SRI).

-la data de 10.07.2018, respectiv la 30.07.2018, SIE, respectiv DGIA mi-au comunicat răspunsul lor negativ

-la 07.08.2018, SRI mi-a comunicat refuzul furnizării informației solicitate (Anexa 2), motivând că „*activitatea Serviciului are caracter secret de stat, iar accesul la informații de natura celor menționate se realizează cu respectarea principiului <necesității de a cunoaște>*”; a mai motivat SRI ca informațiile de natura celei solicitate de mine (care ar privi realizarea securității naționale) nu pot fi comunicate decât persoanelor/ autorităților de la vârful ierarhiei statului *precizate, in mod expres si limitativ* prin art 11 din Legea nr 51/1991, precum și că comunicarea unor astfel de date este exceptata de la liberul acces al cetățenilor, potrivit Legii nr 544/2001

-refuzul SRI este nelegal și abuziv din următoarele considerente:

---

¹ Emil Constantinescu: *Timpul dărâmării, timpul zidirii*, Editura Universalia, pag 559

² Dan Pavel, „*Nu putem reuși decât împreună*”, *O istorie analitică a Convenției Democratice, 1989-2000*, Editura Polirom, pag 338-339

a)-norma specială în materia protecției informațiilor clasificate, incidentă în cauză (Legea nr 182/2002), prevede, pe de o parte, în mod limitativ categoriile de informații secrete de stat (art 17 lit a-n – categorii în care este evident că nu s-ar putea încadra informațiile pe care SRI le-ar deține cu privire la persoana mea), iar pe de altă parte că „*este interzisă clasificarea ca secrete de serviciu a informațiilor care, prin natura sau conținutul lor, sunt destinate să asigure informarea cetățenilor asupra unor probleme de interes personal*” (asemenea informații, pe care există suspiciuni rezonabile că SRI le deține cu privire la persoana mea, constituind în mod evident *probleme de interes personal*)

b)-SRI invocă în mod nepertinent principiul necesității de a cunoaște, definit prin HG nr 585/2002 (pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate, HG emisă în executarea Legii nr 182/2002) și care vizează exclusiv personalul autorităților și instituțiilor publice care *pentru indeplinirea îndatoririlor de serviciu trebuie să lucreze cu astfel de informații sau să aibă acces la acestea*

c)-invocarea în cauză de către SRI a Legii nr 544/2001 este de asemenea nepertinentă, dat fiind că eu am înțeles să nu-mi întemeiez petiția pe prevederile acestui act normativ

-față de cele de mai sus – dar și cu împrejurarea că SRI, spre deosebire de celelalte două servicii de informații, a refuzat să-mi comunice chiar și dacă deține sau nu informații și documente cu privire la persoana mea – rezultă că, prin refuzul de a soluționa petiția pe care i-am adresat-o, această instituție m-a vătămat și mă vatămă în drepturile și interesele mele legitime; între acestea includ dreptul la petiționare și dreptul la demnitate, onoare și reputație (art 72 din Codul civil; art 1 alin 3 din Constituția României; art 1 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene); consider că există suspiciuni rezonabile că impedimentele în ocuparea/ exercitarea pozițiilor publice, la care m-am referit, precum și cele două acuzații denigratoare grave care mi-au fost aduse prin cele două volume precizate se datorează informațiilor și documentelor SRI care mă vizează, nelegal și ilegal, cel puțin din luna decembrie 1996; același refuz al SRI mă vatămă și în interesul meu legitim de a candida în perioada următoare pentru o funcție de demnitate publică

2-date fiind indiciile că la nivelul serviciilor de informații au putut să existe nu doar informații ci și măsuri secrete de urmărire, la 07.07.2018, m-am adresat Parchetului de pe lângă ICCJ cu o petiție, completată la aceeași dată (le depun ca Anexa 3), prin care am solicitat să mi se comunice dacă în perioada 22.12.1989-07.07.2018 Parchetul a incuviintat măsuri de supraveghere a subsemnatului, iar în ipoteza răspunsului pozitiv, între ce perioade și cu ce motivare; am mai solicitat să mi

se precizeze care servicii de informații au făcut eventualele solicitări menționate

-la 02.08.2018, prin adresa nr 955/VIII/1/2018 (Anexa 4), Parchetul, fără să răspundă solicitării pe care i-am adresat-o mi-a precizat că, potrivit dispozițiilor C.p.p., la încetarea măsurilor de supraveghere față de o persoană organul de urmărire penală are obligația informării persoanei care a făcut obiectul măsurii; răspunsul Parchetului constituie un refuz nejustificat de soluționare a petiției mele, vătămându-mă astfel în dreptul meu legal la petiționare

În drept:

- Constituția României: art 1 alin (3) – Dreptul la demnitate; art 5 - Dreptul la petiționare art 1 alin 3
- Codul civil: art 72 – Dreptul la demnitate, onoare și reputație
- Legea contenciosului administrativ nr 554/2004
- Ordonanța nr 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor.

Probe: înscrisuri

Solicit judecarea și in lipsă a cauzei.

Depun prezenta in trei exemplare.